

15 septembrie – 21 septembrie

## Întemnițarea în Cezareea

**Textul de memorat:** „*«Fie curând, fie târziu», a răspuns Pavel, «să dea Dumnezeu ca nu numai tu, ci toți cei ce mă ascultă astăzi să fiți așa cum sunt eu, afară de lanțurile acestea.»»* (Faptele apostolilor 26:29)

După transferarea la Cezareea, Pavel a rămas întemnițat doi ani (Faptele 24:27) în pretoriul lui Irod (Faptele 23:35), reședința guvernatorului roman. În această perioadă, a fost audiat de mai multe ori de doi guvernatori romani (Felix și Festus) și de un împărat (Agripa al II-lea), împlinind astfel lucrarea pe care i-o încredințase Dumnezeu (Faptele 9:15).

De fiecare dată, Pavel s-a declarat nevinovat, susținând că nu poate fi adusă nicio dovadă contrară, după cum o demonstra absența martorilor. Relatarea urmărește să arate că el nu săvârșise nicio faptă care să justifice arestarea și că ar fi putut scăpa de închisoare dacă n-ar fi cerut să fie judecat de cezar (Faptele 26:32). Audierile i-au oferit prilejul de a da mărturie despre Isus și despre marea speranță care se găsește în făgăduința învierii.

Cu toate acestea, anii aceștia au fost ani de neliniște adâncă și de întemnițare obositoare deoarece apostolul se pare că nu a fost sprijinit în niciun fel de biserica din Ierusalim, întrucât conducătorii ei „încă nutreau simțământul că Pavel trebuie în mare măsură socotit răspunzător pentru prejudiciul adus”. (Vezi Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, ed. 2014, p. 297.)

### Duminică, 16 septembrie – Înaintea lui Felix

La cinci zile după transferarea lui Pavel în Cezareea, câțiva conducători iudei importanți (marele-preot, câțiva membri ai Sinedriului și un fel de avocat, pe nume Tertul) au venit de la Ierusalim și au prezentat înaintea lui Felix plângerea împotriva apostolului (Faptele 24:1-9).

Acesta este singurul proces consemnat în Faptele apostolilor în care pârâșii au apelat la avocat. În discursul său, Tertul a încercat o strategie interesantă pentru a câștiga favoarea guvernatorului. Ideea că iudeii s-ar fi bucurat sub conducerea lui de o pace mare era falsă. Realitatea era că nu existase guvernare mai represivă și mai violentă și că reprimările stârniseră în rândul iudeilor o împotrivire uriașă față de conducerea romană. Tertul a făcut apel cu multă dibăcie la politica administrativă a guvernatorului pentru a-l convinge că și în acel caz avea să obțină stabilitatea politică tot prin intermediul reprimării aspre.

În continuare, i-a adus lui Pavel trei acuzații: că pune la cale răzvrătiri printre iudeii din imperiu, deci era un agitator politic; că era conducătorul tagmei nazarinenilor, prin urmare, creștinismul în întregime era o mișcare ce stârnea tulburări; și că încercase să profaneze Templul din Ierusalim (vers. 5,6).

#### 1. Cum a răspuns Pavel la fiecare dintre aceste acuzații? Faptele 24:10-19

Două argumente aduse de Pavel le-au desființat acuzațiile: absența martorilor din Asia (Faptele 24:18,19), fapt ce putea invalida procesul, și faptul că iudeii prezenți nu puteau vorbi decât despre audierea sa de către Sinedriu cu o săptămână înainte (vers. 20) și că prin urmare nu puteau să-l acuze decât pentru credința lui în învierea morților (compară cu Faptele 23:6).

Felix și-a dat imediat seama de temeinicia argumentelor lui și din cauză că era oarecum familiarizat cu creștinismul, probabil prin soția lui, Drusila. Fapt este că a decis amânarea procesului (Faptele 24:22).

Răspunsul lui (vers. 24-27) spune mult despre ce fel de om era: târăgăna rezolvarea problemei, aștepta mită și era oportunist. Cu un astfel de om, șansele lui Pavel la o judecată dreaptă erau foarte mici.

**Citește Faptele 24:16. Pavel declară că s-a străduit să aibă întotdeauna „un cuget curat înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor”. Ce schimbări trebuie să faci personal pentru a avea un astfel de cuget?**

## **Luni, 17 septembrie – Înaintea lui Festus**

Felix l-a ținut pe Pavel întemnițat doi ani doar fiindcă dorea să obțină favoarea iudeilor. Apoi, între anii 60 și 62 d.Hr., guvernator al Iudeei a fost Porcius Festus.

### **2. Cum ajung să-și manifeste ura față de adevăr oamenii care nu vor să-l creadă? Faptele 25:1-5**

Conducătorii iudei n-au încercat să repete acuzațiile pe care i le aduceau lui Pavel și înaintea lui Festus, probabil din cauza eșecului anterior. Dar, în vizita sa la Ierusalim, prima se pare, i-au cerut, ca o favoare, o schimbare de jurisdicție, trimiterea lui Pavel înapoi la Ierusalim pentru a fi judecat de Sinedriu după legea iudaică. Cererea aceasta nu era decât un paravan pentru adevărata lor intenție: uciderea lui Pavel. Festus a acceptat redeschiderea cazului, însă a stabilit ca audierea să aibă loc la Cezareea, nu la Ierusalim, ceea ce însemna că Pavel avea să fie judecat după legea romană.

De îndată ce s-a întors la Cezareea, a convocat tribunalul, iar adversarii apostolului și-au prezentat acuzațiile împotriva lui. Luca nu le mai consemnează de data aceasta, dar, din răspunsul lui Pavel (Faptele 25:7,8), ne dăm seama că erau similare celor anterioare, doar că au pus probabil un mai mare accent pe rolul de agitator politic și pe ideea că Pavel constituia o amenințare pentru imperiu.

### **3. Ce reacție a avut Pavel când a înțeles că Festus ar putea să se folosească de el în scopuri politice? Faptele 25:9-12**

Până la urmă, Festus nu s-a dovedit a fi foarte diferit de Felix în privința strategiilor politice (Faptele 24:27). Ca să nu piardă sprijinul iudeilor încă de la începutul guvernării prin hotărârea că Pavel era nevinovat, s-a gândit să le facă favoarea pe care i-o ceruseră la început: judecarea apostolului de către Sinedriu, la Ierusalim.

Lucrul acesta nu l-a mulțumit însă pe Pavel, care era conștient că nu se putea aștepta la o judecată dreaptă dacă era dat pe mâna dușmanilor lui. Invocând drepturile sale ca roman, a subliniat că avea dreptul de a fi judecat de un tribunal roman și, nevăzând o altă cale de ieșire din acea situație precară, a decis să apeleze la instanța supremă de justiție romană: cezarul însuși.

## **Mărți, 18 septembrie – Înaintea lui Agripa**

Festus a acceptat cererea lui Pavel de a fi trimis la Roma (Faptele 25:12). În câteva zile, a profitat de vizita de stat a lui Irod Agripa al II-lea și s-a consultat cu acesta referitor la cazul lui Pavel și, în special, referitor la motivul acuzării ce trebuia inclus în raportul oficial pe care avea să-l trimită cezarului. El nu era încă în temă cu problemele iudaice, dar Agripa era și îl putea ajuta (Faptele 26:2,3).

### **4. Ce informații i-a dat Festus lui Agripa cu privire la Pavel și care a fost reacția regelui iudeu? Faptele 25:13-22**

Agripa al II-lea, ultimul din dinastia irozilor, a venit la Cezareea însoțit de sora lui, Berenice, pentru a-i ura de bine noului guvernator.

Când i-a prezentat cazul lui Pavel, Festus s-a arătat surprins că acuzațiile care îi erau aduse nu erau legate de vreo faptă gravă, de natură politică sau penală, ci de o chestiune legată de religia iudaică și în special de „un oarecare Isus, care a murit și despre care Pavel spunea că este viu” (vers. 19). Pavel afirmase deja înaintea Sinedriului că era judecat din cauza credinței lui că Isus înviase, iar Festus a confirmat spusele lui.

## 5. Ce reținem din descrierea acestei audieri a lui Pavel de către regele Agripa? Faptele 25:23-27

„Și iată-l pe Pavel, încă încătușat, stând înaintea celor adunați. Ce contrast se înfățișa aici! Agripa și Berenice dețineau putere și rang și, din pricina aceasta, erau în grațiile lumii. Însă ei erau lipsiți de trăsăturile de caracter prețuite de Dumnezeu. Ei erau călcători ai Legii Sale, stricați în inimă și viață. Felul lor de purtare era o scârbă înaintea Cerului.” - Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, ed. 2014, p. 320

*Ce învățăm aici despre aparențe? Ne preocupăm și noi să creăm aparențe false?*

## Miercuri, 19 septembrie – Cuvântul de apărare al lui Pavel

Oaspeții regali au luat loc în sala de audieri alături de guvernator și întemnițatul a fost adus în fața lor pentru a-și prezenta cuvântul de apărare, în primul rând pentru Agripa, fiindcă Festus îl auzise deja (Faptele 25:8-11).

## 6. Ce scop urmărește Pavel prin discursul său înaintea lui Agripa? Faptele 26:1-23

Pavel prezintă practic un raport autobiografic, în care își istorisește viața de dinainte și de după convertire. În privința conținutului, discursul ne amintește de cel consemnat în Faptele 22:1-21, ținut înaintea mulțimii din Ierusalim.

În introducere, el încearcă să câștige bunăvoința împăratului. Își exprimă recunoștința pentru ocazia de a se apăra înaintea lui, mai ales că Agripa era familiarizat cu toate obiceiurile și problemele legate de religia iudaică și putea să-l lămurească pe guvernator că acuzațiile care îi erau aduse erau nefondate și false.

Cuvântarea lui poate fi împărțită în trei părți. În partea întâi (Faptele 26:4-11), apostolul vorbește despre evlavia lui ca fariseu, bine cunoscută printre contemporanii săi din Ierusalim. Fiind fariseu, el credea în învierea morților, lucru esențial pentru împlinirea speranței străvechi a lui Israel. Iudeii dădeau dovadă de inconsecvență când i se împotriveau, întrucât nu exista în învățătura aceasta absolut nimic neiudaic. Însă le înțelegea prea bine atitudinea, fiindcă lui însuși îi venise atât de greu să creadă că Dumnezeu îl înviase pe Isus, încât îi persecutasă pe cei care credeau.

În partea a doua (vers. 12-18), Pavel arată cum și-a schimbat concepția din momentul întâlnirii cu Isus pe drumul spre Damasc și ce chemare a primit, de a duce Evanghelia la neamuri.

În final, declară că a fost atât de marcat de ceea ce a văzut cu acea ocazie (vers. 19-23), încât se simțea obligat să asculte și să-și îndeplinească misiunea din cauza căreia fusese adus la judecată. Adevăratul motiv al arestării sale nu era încălcarea legii iudaice sau profanarea templului, ci mesajul său despre moartea și învierea lui Isus, care era în deplină armonie cu Scripturile și le permitea oamenilor de alt neam care credeau să aibă parte egală la mântuire.

*Citește Faptele 26:18. Potrivit acestui text, ce primesc cei care cred în Hristos? Ai primit și tu aceste lucruri?*

## Joi, 20 septembrie – Pavel înaintea conducătorilor

Pavel i s-a adresat lui Agripa, însă primul care a reacționat a fost Festus (Faptele 26:24). Festus n-ar fi avut nimic împotrivă dacă apostolul ar fi vorbit despre nemurirea sufletului. Până și greco-romanii antici știau că nemurirea sufletului și învierea nu se împacă una cu alta, motiv pentru care acceptau prima idee, dar o respingeau pe a doua. De aceea, în altă parte Pavel afirmă că, pentru neamuri, Evanghelia era o nebulă (1 Corinteni 1:23).

Cu respect, Pavel a declarat că vorbea cu judecată și i s-a adresat din nou lui Agripa, care, fiind iudeu, îl înțelegea și putea confirma că tot ce spusese era în acord cu profeții ebraice (Faptele 26:25,26).

## 7. Ce răspuns a dat Agripa la întrebarea insistentă a lui Pavel? Faptele 26:27,28

Întrebarea lui Pavel l-a pus pe Agripa într-o situație delicată. Fiind iudeu, nu-și putea nega credința în Scripturi; pe de altă parte, dacă și-o confirma, nu-i mai rămânea decât să admită că Isus era Mesia. Răspunsul lui a fost o stratagemă isteată de a scăpa din capcana logică în care se afla: „Curând mai vrei tu să mă îndupleci să mă fac creștin!” (vers. 28).

Replica lui Pavel dovedește un devotament extraordinar de profund față de Evanghelie: „Fie curând, fie târziu, ... să dea Dumnezeu ca nu numai tu, ci toți cei ce mă ascultă astăzi să fie așa cum sunt eu, afară de lanțurile acestea” (vers. 29). La finalul audierii, apostolul nu a cerut să fie liber, asemenea celor care îl cercetau, ci ca ei să fie asemenea lui, însă fără lanțuri. Zelul său misionar întrecea grija pentru siguranța personală.

### **8. Ce concluzie a tras Agripa cu privire la cazul lui Pavel? Faptele 26:30-32**

Festus avea nevoie de ajutorul lui Agripa doar pentru a ști ce să treacă în raport (Faptele 25:25-27). Cererea lui Pavel de a fi judecat de cezar fusese deja acceptată (vers. 12). Întemnițatul nu se mai afla sub jurisdicția guvernatorului.

***Citește Faptele 26:24-28. La ce sursă de autoritate a făcut Pavel apel în final? Pe ce sursă de autoritate trebuie să ne întemeiem și noi convingerile?***

## **Vineri, 21 septembrie – Un gând de încheiere**

„Oare, la aceste cuvinte, Agripa s-a dus cu gândul la trecutul familiei lui și la eforturile ei zadarnice împotriva Aceluia despre care predica Pavel? S-a gândit la străbunicul lui, Irod, și la masacrul copiilor nevinovați din Betleem? Sau la unchiul său de bunic, Antipa, și la uciderea lui Ioan Botezătorul? Sau la tatăl său, Agripa I, și la martiriul apostolului Iacov? A văzut dezastrele care s-au abătut repede asupra acestor regi, un semn al dizgrației lui Dumnezeu ca urmare a crimelor lor împotriva slujitorilor Săi? I-au adus aminte pompa și parada din ziua aceea de ziua când tatăl lui, Agripa, un monarh mai puternic decât el, s-a aflat în aceeași cetate, îmbrăcat în haine strălucitoare, și când oamenii au strigat că el era dumnezeu? Uitase că, înainte să dispară strigătele de admirație, pedeapsa a căzut rapid și înfricoșător asupra regelui îngâmfat? Ceva din toate acestea a trecut prin mintea lui Agripa; însă vanitatea i-a fost flatată de scena strălucitoare de dinaintea ochilor, iar mândria și importanța de sine i-au alungat gândurile nobile.” - Comentariile lui Ellen G. White, *Comentariul biblic AZȘ*, vol. 6, pp. 1066-1067

## **BIBLIA ȘI CARTEA ISTORIA MÂNTUIRII – STUDIU LA RÂND**

*Biblia:* 1 Petru 3 - 1 Ioan 1

1. Ce trebuie să facă cel ce iubește viața?
2. Din partea cărei biserici transmitea apostolul sănătate?
3. Spre deosebire de îngeri, de ce anume nu se tem cei îndrăzneți și încăpățânați?
4. În ce situație mințim și nu trăim adevărul?

*Istoria mântuirii*, capitolul 30

5. Ce a arătat Toma prin faptul că nu a vrut să primească raportul ucenicilor despre învierea lui Isus?